

[Alfred Hansen]

fremprovokere en folkeafstemning på et så tidligt tidspunkt. Vi mener, at vi bør vente til efter, at et eventuelt flertal i folketinget har vedtaget at indføre a-kraft, og så håber vi naturligvis på hele fremskridtspartiets gruppes tilslutning til et krav om folkeafstemning til den tid.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Hr. Alfred Hansen kender udmærket svaret på det spørgsmål, han stillede, for han stillede det også ved førstebehandlingen og fik et udførligt svar, men til glæde for de 169 medlemmer, der ikke var til stede ved førstebehandlingen, skal jeg gerne svare på spørgsmålet endnu en gang. I fremskridtspartiet er det præcis ligesom i alle andre politiske partier sådan, at der er tilhængere og der er modstandere af a-kraft. I fremskridtspartiets folketingsgruppe er der et overvejende flertal, som gerne ser atomkraft indført, og der er et mindretal, som vil anbefale, at der ikke bliver indført a-kraft.

Men det er jo netop ikke et partipolitisk spørgsmål. Det er hovedårsagen til, at det skal sendes ud til folkeafstemning. Det er ikke et spørgsmål, hvor man kan sige, at éns partipolitiske opfattelse nødvendigvis gør, at man må nå frem til det ene eller det andet resultat. Det er ikke et spørgsmål, der bør afgøres ved partidisciplin her i folketinget. Det bør afgøres af hele befolkningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

forkastedes, idet 23 stemte for, 133 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. [af Grethe Fenger Møller (KF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 184. Fremsat 13/2 79. Første behandling 2/3 79. Betænkning 16/5 79. Anden behandling 23/5 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Grethe Fenger Møller (KF):

Der er ingen tvivl om, at der er et meget stort behov for at få revideret vores arbejdsløshedslovgivning. Det viser erfaringerne fra arbejdsmarkedet klart. Vi befinder os i en dybt alvorlig krise med meget stor arbejdsløshed – en arbejdsløshed, der for det meste af tiden udgør 200.000. Dette er uacceptabelt. Ganske vist er dette tal faldet til omkring 150.000 i øjeblikket, men det skyldes jo ikke, at vores økonomiske situation er blevet forbedret. Det skyldes indførelsen af efterlønsordning, altså en kunstig løsning på problemet, og det skyldes det, at vi nu har fået forår, og at der derfor er kommet mere gang i bl. a. byggevirksomheden.

Men samtidig med, at vi har denne meget store arbejdsløshed, oplever vi, at mange virksomheder, alt for mange virksomheder, ikke kan få den arbejdskraft, de ønsker sig. De stive faggrænser er nok en medvirkende årsag til dette, men der er også andre væsentlige årsager. Jeg mener, at det er rigtigt, og at det er selvfølgelig, at de mennesker, der er arbejdsløse, får en understøttelse, de kan leve af, så de kan leve på et rimeligt og acceptabelt niveau. Men det er hverken rigtigt eller rimeligt, at udviklingen i dagpengenes størrelse skal foregå væsentligt hurtigere end lønudviklingen, således at det for mange menneskers vedkommende er således, at det rent faktisk ikke kan betale sig at arbejde, eller at det i hvert fald næsten ikke kan betale sig at arbejde, når man også ser på transportudgifter og andre udgifter, der følger med at gå på arbejde.

Det kan ikke være rigtigt. Derfor har vi foreslået fra konservativ side, at man sørger for, at der kommer en bedre balance mellem lønudviklingen og udviklingen i dagpenge-størrelsen, og at man skaber et incitament ved at regulere dagpengene efter ét års arbejdsløshed.

Dertil kommer – og det synes jeg er meget væsentligt – at landets økonomiske situation er så alvorlig – det har oplysningerne her inden for de sidste uger vist – at der ikke er nogen som helst tvivl om, at det også er nødvendigt at finde besparelser inden for dagpengeområdet. Denne erkendelse hersker